

L'islam avui

Títol: L'islam avui

Autora: Dolors Bramon

I.S.B.N.: 978-84-15518-44-0

Editorial: Fragmenta Editorial

En un món com el nostre, caracteritzat cada vegada més pel maniqueisme, per la funesta idea de «Si no estàs amb nosaltres, estàs contra nosaltres», és un gran goig que es publiqui el llibre *L'islam avui. Alguns aspectes controvertits*, de Dolors Bramon, Fragmenta Editorial, novembre del 2016, que ens permet orientar-nos al bell mig d'aquest oceà de confusions que és l'islam i tot allò que hi té relació. I que, sobretot, ens ajuda a alliberar-nos de tot un conjunt de prejudicis que, per una raó o altra, encara arrosseguem quan ens referim a aquesta realitat tan conflictiva com poc coneguda.

La primera virtut del llibre és la d'acabar amb la visió de l'islam «com un tot monolític», en el qual no s'hi admet ni la discrepància ni la diversitat d'opinions. Un punt de vista que ens han repetit fins a l'extenuació tant els que es refugien —o, més

aviat, els que *se serveixen*— de les creences religioses islàmiques per imposar el terror i el totalitarisme com els que necessiten un *enemic* per mantenir la seva política (i, encara més, el seu sistema de producció) armamentística; i que, per tant, ni tan sols no se'ns ha acudit posar en qüestió.

La segona, precisament, és distingir entre l'islam i els islamismes, que són les faccions que han convertit la religió en una excusa —que no té cap mena de justificació en l'Alcorà— per provar d'imposar, a sang i a fetge, la seva visió reduccionista: «donem el nom d'islamismes a les diverses i múltiples tergiversacions que es fan i s'han fet de l'islam. En general, els islamismes reivindiquen una lectura de les fonts doctrinals interpretades amb un immobilisme que no té en context en que varen ser escrites ni les raons polítiques —i no pas sempre religioses— que les van conservar i establir com a tals».

A partir d'aquests principis, fonamentals, que estableix en una introducció que convindria que llegís qualsevol persona que pretengui parlar de l'islam amb un mínim de coneixements —o sigui, no fer-ho d'oïdes i, per tant, fent el joc, en sigui o no conscient, a una de les dues parts—, Bramon pren cura d'anar aclarint els conceptes que habitualment es fan servir en referir-se a l'islam i a tot el que l'envolta. Conceptes que s'acostumen a emprar malament.

Així, sabrem, per exemple, si és convenient anomenar d'Al·là el déu de l'islam, com n'hem de dir

dels fidels d'aquesta religió, si és adient el terme *ghihad*, de «guerra santa», si té justificació parlar d'*Estat Islàmic*...

Sabrem, doncs, que cal provar de dir les coses pel seu nom i, sobretot, que si volem sortir de l'atzucac en que ens trobem, hem d'evitar confondre'ns (i, encara més, permetre que ens confonguin), ja que de cap manera «no es poden posar terroristes i musulmans en un mateix sac», entre d'altres raons per una d'evident, que tendim a negligir, perquè «després de les mateixes víctimes dels atemptats i dels seus familiars, les accions terroristes de pretès origen islàmic perjudiquen en segon lloc els que practiquen l'islam de veritat».

En conclusió, un llibre molt recomanable per entendre l'islam i el món àrab en general. I, el que és més important, per debatre amb coneixement de causa.

Text: Xavier Serrahima

